

РЕШЕНИЕ

№ 6567

гр. София, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 80 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ДИМИТЪР Г. ЦОНЧЕВ**

при участието на секретаря **ДЕСИСЛАВА ПЛ. КАРАГЪЗОВА**
като разгледа докладваното от **ДИМИТЪР Г. ЦОНЧЕВ** Гражданско дело № 20231110144755 по описа за 2023 година

Производството е по реда чл. 12 и сл. от ЗЗДН.

Образувано е по молба с правно основание чл. 8, т. 1 и т. 2 от ЗЗДН, подадена от **Е. З. К.**, с ЕГН: *****, в лично качество и на процесуален субституент на малолетния си син, с която търси защита от домашно насилие за себе и за малолетния **А. С. К.**, ЕГН ***** от бившия ѝ съпруг и баща на детето – **С. А. К.**, ЕГН *****.

В молбата и уточнителните молби се твърди се следното:

Молителката и ответникът са бивши съпрузи, от чийто брак е родено детето **А. С. К.**.

В периода между 14-15 юли 2023 г. при упражняване на режим на лични отношения ответникът **С. К.** казал на сина си **А. К.**, че иска **Е. К.**, партньорът ѝ **В Т**, бебокът (детето от връзката на последните двама **В Т**) иска да умрат, защото така си е решил, както и че бебокът (**В Т**) иска да умре, но той ми е много сладък.

На 15.07.2023 г., когато детето се прибрало в дома на молителката **Е. К.** и на нейния партньор **В Т** от посещенията при ответника за упражняване на режим на лични отношения, споделило: „Баща ми каза, че иска да умрете... защото така си е решил...и че бебокът иска да умре..., но той ми е много сладък“. Под бебокът детето имало предвид едноутробния си брат **В Т**. Детето споделило, че баща му (отв. **С. К.**) първо щял да откъсне главата на молителката **Е. К.**, после на партньора ѝ **Вслав**.

Всичко това детето преживяло тежко, вглъбявало се в себе си. При посещения при психолог в игрите му се появяват сюжети, съгласно които

всички жени трябва да бъдат убити, детето е спасител на майката, която един лош човек иска тя и семейството ѝ да умрат. Появил се лошият герой, който иска да убие всички. Казало, че иска да вземе лошото сърце на баща си и да го смени с добро.

Във връзка с твърденията, че ответникът е казал на детето, че молителката и съпругът ѝ ще бъдат с откъснати глави, в съдебно заседание (л. 94) се прави изрично уточнение, че не се търси защита за това деяние, а изложено само за изясняване на цялостното поведение на ответника.

В писмено становище ответникът оспорва молбата. Оспорва да е казал подобни неща пред детето. Акцентира върху данните за отчуждително поведение на двамата родители и отношения им.

По допустимостта на молбата:

Молбата е подадена в срока по чл. 10, ал. 1 ЗЗДН. Ответникът е бивш съпруг на молителката и баща на пострадалото лице, поради което съдът приема, че е подадена от лице, което има право да търси защита по реда на ЗЗДН, съгласно чл. 3, т. 1 и т. 4 ЗЗДН, срещу лице, което има право да отговаря по молбата. Налична е активна и пасивна легитимация на страните, с оглед на което молбата е допустима.

По основателността:

На първо място, нужно е изрично да се посочи, че доколкото молбата е постъпила в съда преди изменението на ЗЗДН с ДВ бр. 66 от 1.08.2023 г., то на основание § 30. от ПЗР към ЗЗДН приложим е редът преди изменението на закона.

След като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира молбата за частично основателна.

Приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Не е спорно, че молителката Е. К. и ответникът С. К. са бивши съпрузи, чийто брак е бил прекратен с развод с Решение № 2514/14.12.2021 г. по гр.д. № 2454/2021 г. на РС-Пловдив. От брака им на 08.08.2015 г. е родено детето А. К.. Съгласно бракоразводното решение ответникът им право да упражнява лични отношения с детето всяка първа, трета и пета седмица от календарния месец от 17.00 ч. до 17:00 часа в неделя с преспиване.

Към приключване на устните състезания молителката Е. К. живее в гр. София във фактическо съпружеско съжителство със свид. В Т, от което на 22.10.2022 г. е роден синът им В Т.

От доказателствата по делото съдът приема, че отношенията между бившите съпрузи са влошени.

Не неустановена дата преди месец юли 2023 г. ответникът казал на детето А. К., че майка му Е. К. и нейното семейство – партньорът ѝ В Т и синът им В Т, ще бъдат с откъснати глави, като първо ще откъсне главата на майката, после на В. Това преживяване било силно травмиращо за детето,

което е привързано и към двамата си родители, новото семейство на майката и поради възрастта си не знаело как да се справи с преживения стрес.

В периода между 14-15 юли 2023 г. при упражняване на режим на лични отношения ответникът С. К. казал на сина си А. К., че иска майка му Е. К., партньорът ѝ В Т, бебоят (детето В Т) да умрат, защото така си е решил, както и че бебоят (В Т) иска да умре, но той му е много сладък.

При предаването на детето от бащата на майката на 15.07.2023 г. около 19:30 часа в гр. София на адрес: ул. „Тинтява“ то било много разстроено. Плачело, имало опозиционно поведение и отказвало предложенията на майката. След 15-20 минути се поуспокоило. Свидетелят В Т му предложил да отидат до близкия магазин „Фантастико“, за да си купят нещо, целейки да го разведри. Преди да влязат в магазина детето А. К. споделило на свид. Т, че баща му – ответникът С. К. му е казал, че иска всички да умрете (визирайки В Т, Е. К. и В Т) и се разплакал. После му казало „Не искам на мен да ми се караш, карай се на баща ми, той е лош човек, не се карай на мен“. След като влезли пострадалият А. К. се успокоил.

Когато се прибрали в жилището си, свид. Т споделил с молителката Е. К. за случилото се. Пред нея то разказало същото, като били направени два записа с мобилен телефон на част от казаното.

Записите са приобщени по делото. От извършения в съдено заседание оглед на вещественно доказателство, при възпроизвеждане с Windows Media Player на файла „new recording 7“: се отваря аудио файл с продължителност 21 секунди, при отварянето му се чува следното:

Е. К.: Какво, маме, искаше да ми кажеш?

А. К. /разстроен/: Ами, баща ми каза, че иска да умрете.

Е. К.: Защо ти го е казал това, мамо?

А. К. /разстроен/: Защото така си е решил, и дано Криска да умре, но той ми е много сладък.

Мъжки глас: за кратко /не се разбира/.

При възпроизвеждане с Windows Media Player на файла „new recording 8“ налице е аудио файл с продължителност 58 секунди. При отварянето му се чува следното:

Е. К.: Какво става, мамо, кажи? Кажи какво ти каза баща ти?

Е. К.: Каза, че и на двамата ще ви откъсне главата.

В Т: Това защо ти го каза?

А. К.: Защото това си е искал.

Е. К.: Защото това си е искал, мхм, друго какво каза, мамо?

А. К.: Друго, каза, че иска да е лош.

Е. К.: Спокойно, мамо, ела да те цункам.

В Т: Баща ти е казал, че иска да е лош, така ли?

А. Т: Да, защото иска да ви откъсне главата, но аз не разрешавам.

Е. К. лас: О, зайче, ела да те гушна! Спокойно всичко ще бъде наред! Нали?

А. К.: Ако някога...баща ми...

Е. К.: Няма да плачеш. Ела, ела да те гушна. Спокойно.

След случилото се молителката Е. К. потърсила специализирана помощ от психолог. Той осъществил срещи с детето и майката, заедно и поотделно. Детето било наблюдавано както след уикенди, в които е било с майка си и свид. Т, така и след като е било с ба баща си в гр. Пловдив. Констатациите били обективирани в психологическо становище. Част от релевантните за предмета на настоящия спор са, че в игрите на пострадалия А. К. недвусмислено се появяват сюжети, в които всички жени трябва да бъдат убити и той винаги в тях се явява като спасител на майката, която един лош човек иска тя и семейството ѝ да умрат. Баща му първо щял да откъсне главата на майката, после на В. В този контекст детето иска да вземе лошото сърце на баща си и да го смени с добро.

Според констатациите в становището за детето е изключително травматично, че баща му си позволява да говори за новото семейство на майката и нейните родители, че иска всички да умрат. Направен е извод, че детето е пред емоционален срив.

Възприетата фактическа обстановка се установява непротиворечиво от представената декларация по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН, изготвена от Е. К., която съдържа доказателства за релевантните за производството факти. Съдържа описание на деянието и начина на извършване.

Декларацията отлично хармонира с показанията на свид. В Т, психологическото становище, заключението на съдебно-психологическата експертиза, огледа на вещественно доказателство, протоколите от ДСП-Слатина, изготвени във връзка със социалния доклад.

В показанията си свид. Т хронологично, подробно и логически издържано разкрива цялата последователност на събитията след предаване на детето А. К.. Съдът взе предвид потенциалната му заинтересованост, но не намира основания показанията да не бъдат кредитирани, само на основание връзката му с молителката К., защото са не се констатират никакви слабости в същината на поднесената информация и те хармонират с другите доказателства.

Практически изброените доказателствени източници не разкриват съществени противоречия и са взаимно допълващи. Поради това и доколкото са логични, следва да бъдат кредитирани в цялост.

Не се споделят възраженията на ответника спрямо допустимостта на психологическото становище. Съгласно чл. 13, ал. 2, т. 1 (ред. ДВ, бр. 101 от 2019 г.) ЗЗДет. същото е годно доказателствено средство. Няма основание да

не бъде кредитирано, тъй като документът, макар и издаден при посещение при психолог, избран от майката и без участието на бащата, съдържа констатации за факти и изводи, които отлично хармонират с всички останали по делото доказателствени източници. Заключение на изготвената в хода на производството СПЕ не отрича, а подкрепя изводите. Същевременно прави впечатление, че изготвилia го психолог е подложил на задълбочено наблюдение детето. Проследил е реакциите му след посещение при бащата, след като е било с майка си, въз основа на което са направени мотивирани и задълбочени изводи. Следва още да се посочи, че не съществува процесуално понятие като оттеглено заключение. От една страна липсва изявление до съда на изготвилia го психолог, че не поддържа написаното, от друга страна психологическото становище е годно писмено доказателствено средство и в този смисъл единствено в компетентността на решаващия съд е да го кредитира или не.

Не се споделят възраженията срещу заключението на СПЕ. Същото е аргументирано, компетентно и безпристрастно изготвено. Вещото лице е изложило подробно какви са наблюденията върху изследваните лица, как е формирало крайните си изводи, проявило е експертна инициатива и е направило обосновани изводи, които хармонират отлично с другите доказателства. Следователно няма причина да не му бъде давана вяра.

Не се споделят възраженията във връзка с изготвения социален доклад. Разпоредбата на чл. 15, ал. 6 ЗЗДет. въвежда императивно изискване във всяко съдебно производство с участие на дете да се изготвя социален доклад. Това е направено, като в случая, предвид естеството на спора, който не е свързан с родителски права, е изготвен само социален доклад по адреса на детето. Доколкото на него не живее ответника, е обяснимо, че изявленията му не са включени в доклада. Последното обаче е направено при изготвяне на СПЕ, като същият е подложен и на задълбочено изследване..

От показанията на свид. Ж К. не се установяват значими за предмета на доказване обстоятелства. Той е пътувал заедно с ответника при предаване на детето, споделя впечатления от емоционалното му състояние, което като цяло не е спорно, както и че не е възприел ответникът да казва посоченото в молбата. Последното обаче не означава, че подобно деяние не е извършено, а единствено, че не е извършено пред свидетеля.

Декларацията, изготвена от молителката К. от името на детето А. К. не е годно доказателствено средство, доколкото същата не разполага с право да декларира от чуждо име факти и обстоятелства.

Приложените извадки от кореспонденция между страните не установяват значими към предмета на спора обстоятелства. От нея прозират влошените взаимоотношения между родителите, които не се оспорват от тях.

Други доказателства, относими към предмета на спора, не са събрани.

Спорният въпрос по делото е дали ответникът е казал на сина си А. К., че иска майка му Е. К., партньорът ѝ В Т, бебокът (детето В Т) да умрат, защото така си е решил, както и че бебокът (В Т) иска да умре, но той му е

много сладък. Всички изброени по-горе доказателства водят до единствен възможен извод, че ответникът е извършил деянието. Доказателства за това се съдържат не само в декларацията по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, изготвена от молителката К., но и в извършения оглед на веществено доказателство. От последния се установява как детето с разстроен глас съобщава такава информация на майка си. В същия смисъл са показанията на свид. В Т. Налице са и втора група независими доказателствени източници, лишени от всякакъв субективизъм, които потвърждават извода, че деянието е извършено от ответника. Видно психологическото становище, детето е споделило с изготвилния го психолог наличие на такава случка. Констатирани са сериозните емоционални последици за детето. Видно от протокола от 05.10.2023 г. на ДСП – Слатина, при социалното проучване детето е споделило същото пред социален работник. Детето е казало, че баща му е искал майка му и семейство ѝ да умрат и при изготвяне на СПЕ. Видно от заключението на последната несъмнено поне частично от споделеното отговаря на реално чути от детето думи, както и ответникът С. К. проявява тенденция към агресивно недоверие (силно повишение), индиректна агресия (силно повишение), вербална агресия (умерено повишение), телесна агресия (гранична стойност).

Декларацията, изготвена от Е. К., показанията на свид. В Т, психологическото становище, заключението на съдебно-психологическата експертиза, огледа на веществено доказателство, протоколите от ДСП-Слатина, изготвени във връзка със социалния доклад дават основание на съда да приеме установеното от фактическа страна, че деянието е извършено от ответника.

През продължителен период от време и пред различни лица (майка си и новия ѝ партньор, двама психолози и социален работник) детето последователно и непротиворечиво изразява, че е възприело такива заплахи. Описва ги по идентичен начин. Работилите с него психолози са констатирали признаци, че детето изключително тежко преживява казаното и не намира начин да се справи със ситуацията. Нито в психологическото становище, нито в СПЕ е констатирана склонност на детето към измисляне на факти, хиперболизиране или използвана отчуждителна стратегия от възрастен, който да го е накарало да заучи казаното. При това положение и с оглед данните за психологическите последици, преживени от детето, белезите на силно травматично преживяване, последователността му във възприятията, настоящият състав приема за безспорно доказано извършването на деянието.

Съдът намира, че поведението на ответника съставлява акт на домашно психическо и емоционално насилие спрямо детето А. К. по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗЗДН. То е реализирано като в периода между 14-15 юли 2023 г. при упражняване на режим на лични отношения ответникът С. К. казал на сина си А. К., че иска майка му Е. К., партньорът ѝ В Т, бебокът (детето В Т) да умрат, защото така си е решил, както и че бебокът (В Т) иска да умре, но той му е много сладък.

Това му изказване, което е продължение на подобно поведение на

ответника, при което казал, че ще откъсне гласите на майката и партньора ѝ, е предизвикало силно негативни последици за детето. Същото е преживяло много стрес и уплаха, с които не е знаело как да се справи, защото е в много ниска възраст, обича всичките си роднини, както и новото семейство на майката и не е могло да разбере до колко са намеренията на неговия баща.

Ето защо молбата досежно А. К. е основателна, като на основание чл. 15, ал. 2 ЗЗДН следва да се издаде заповед за защита.

Не представлява нарушаване правото на защита на ответника обстоятелството, че не са посочени точното място и време на извършване на деянието, тъй като първото няма значение за съставомерността на насилието, а второто е определяемо. В случая естеството на деянието и обстоятелството, че посегателството е осъществено спрямо малолетен, без да се доказва присъствие на очевидци, не позволява по-точно индивидуализация. От друга страна, наведените твърдения, т.е. рамката на обвинението, поставена с молбата, дава достатъчно конкретика, за да е в състояние ответника да проведе насрещно доказване.

По отношение на молителката Е. К. деянието не осъществява признаците на домашно насилие. Без съмнение случилото се ѝ е причинило стрес, притеснения и тревоги, но това не е достатъчно, за да бъде квалифицирано като акт по чл. 2 ЗЗДН.

Деянието е извършено пред детето. То е възприело казаното от своя баща. Не се доказва обаче ответникът да е извършил каквито и да е действия, насочени към молителката Е. К.. Той не е отправил заплахите към нея, не се доказва да е казал на детето да ѝ сподели за казаното. Поведението му е изцяло насочено към детето и липсва основание да се счита, за сигурно, че то ще сподели казаното с майка си. При това положение е налице е налице грешка в причинния процес (*aberration ictus*), при която ответникът с поведението си към детето А. К. косвено е причинил посочените в предходния абзац вреди на молителката, но те не осъществяват признаци на домашно насилие, защото противоправните обективни действия не са били насочени към нея, а към детето и увреждането е косвен резултат от деянието спрямо детето А.. Ето защо по отношение на молителката молбата е неоснователна и заповед за защита не следва да бъде издавана.

По отношение на мерките за защита:

Доказаното наличие на акт на домашно насилие има за законна последица определяне на мярка по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН. Преди всичко при налагането на мерките по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН, съдът не е обвързан от искането на молителя, а следва да наложи по своя преценка една или повече защитни мерки, както и да съобрази за какъв срок да наложи мерки за защита, ако налага такива /по арг. от чл. 16, ал. 1 ЗЗДН/.

В настоящия случай подходящи за осъществяване на защита на молителя и пострадалото лице се явяват мерките по чл. 5, ал. 1, т. 1 и т. 5 (ред. ДВ, бр. 102 от 2009 г.) ЗЗДН, а именно: да се задължи нарушителят да се въздържа

от извършване на домашно насилие спрямо пострадалия и да посещава социална програма.

Мярката по чл. 5, ал. 1, т. 5 (ред. ДВ, бр. 102 от 2009 г.) ЗЗДН е необходима, защото ответникът има нужда от специализирана подкрепа. Той не си дава сметка за сериозните негативни последици върху психиката на детето, които предизвиква с поведението си и се установява висока склонност към агресия. Ето защо с него е нужно да се работи за преодоляване на тези дефицити. Ответникът следва да бъде включен в „Специализирана програма за лица, извършители на насилие“ при Център за социална рехабилитация и интеграция – гр. Пловдив, ул. „Неофит Бозвели“ № 38, ет. 3, тел. 0895 419 046, e-mail: csridrg_demetra@abv.bg към Асоциация „Деметра“. Срокът на мярката е следва да бъде 12 месеца.

Мярката по чл. 5, ал. 1, т. 3 (ред. ДВ, бр. 102 от 2009 г.) ЗЗДН е непропорционална. Установеното поведение на ответника, макар неправомерно и обществено неприемливо, не дава основание за налагането ѝ. Не се констатира опасност за живота и здравето на детето, която да обосновава мярката. Същевременно детето е силно привързано към двамата си родители и към разширения роднински кръг. Обича да посещава баща си. При налагането ѝ, дори при срещи в контактен център, ще бъде блокирана или силно ограничена възможността за пълноценен контакт между баща и син. Предвид преживения стрес от детето, трудностите, които изпитва в заемане на неутрална позиция при споровете между родителите ограничение в контакта с баща му би бил изключително неудачен.

Съгласно чл. 5, ал. 4 (ред., ДВ бр. 102 от 2009 г., в сила от 22.12.2009 г.) от ЗЗДН „във всички случаи съдът с решението по чл. 15, ал. 1 налага на извършителя и глоба в размер от 200 до 1000 лв.“.

При преценката си относно размера на глобата, съобразявайки, че това е първи документиран акт на домашно насилие, извършен от ответника и е възможно да е плод на недостатъчно обмисляне на възможните последици от такова поведение, намира, че следва да бъде в размер на 200 лв..

По разноските:

На основание чл. 11, ал. 2 от ЗЗДН дължимата държавна такса по делото следва да се възложи в тежест на ответника, която съгласно чл. 3 от Тарифата е в размер на 25 лева, дължима в полза на съда, доколкото съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗЗДН тя не се внася предварително от молителя.

Сторените от молителката и ответника разноски за адвокатско възнаграждение не са диференцирани. Ето защо съдът приема, че ½ от тях са направени за депозиране на молба от Е. К. и ½ от за депозиране на молба в качеството ѝ на процесуален субституент на А. К..

По отношение на ответника съдът приема, че $\frac{1}{2}$ от възнаграждението е заплатено от ответника за защита по молбата на Е. К. и $\frac{1}{2}$ за защита по молбата, депозирана от Е. К. в качеството ѝ на процесуален субституент на малолетния пострадал А. К..

Разноските за изготвяне на СПЕ са изцяло свързани с акта на насилие, извършен спрямо А. К., ето защо на основание чл. 11, ал. 2 ЗЗДН следва да останат в тежест на ответника.

На основание чл. 11, ал. 2 ЗЗДН ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на пострадалия А. С. К. сумата от 625 лв. разноски съобразно уважената част от молбата.

На основание чл. 11, ал. 3 (ред. ДВ, бр. 27 от 2005 г.) ЗЗДН молителката Е. З. К. следва да бъде осъдена да заплати на ответника С. К. сумата от 450 лв. разноски за адвокатско възнаграждение съобразно отхвърлената част от молбата.

Водим от горното съдът на основание чл. 15, ал. 2 ЗЗДН

РЕШИ:

ИЗДАВА заповед за защита на основание чл. 15, ал. 2 ЗЗДН срещу **С. А. К.**, ЕГН ***** и му **НАЛАГА** мерки за защита на основание чл. 5, ал. 1, т. 1 и т. 5 (ред. ДВ, бр. 102 от 2009 г.) ЗЗДН, като го **ЗАДЪЛЖАВА ДА СЕ ВЪЗДЪРЖА** от извършване на домашно насилие спрямо **А. С. К.**, ЕГН ***** и го **ЗАДЪЛЖАВА ДА ПОСЕЩАВА** специализирана програма в „Специализирана програма за лица, извършители на насилие“ при Център за социална рехабилитация и интеграция – гр. Пловдив, ул. „Неофит Бозвели“ № 38, ет. 3, тел. 0895 419 046, e-mail: csridrg_demetra@abv.bg към Асоциация „Деметра“ за срок от 12 месеца.

ОТКАЗВА да издаде заповед за защита в полза на **Е. З. К.**, ЕГН ***** от **С. А. К.**, ЕГН *****.

ПРЕДУПРЕЖДАВА на основание чл. 21, ал. 3 ЗЗДН **С. А. К.**, ЕГН ***** , че при неизпълнение на настоящата заповед, полицейският орган е длъжен да го задържи и незабавно да уведоми органите на прокуратурата.

НАЛАГА на **С. А. К.**, ЕГН ***** глоба в размер на **200 лв.** на основание чл. 5, ал. 4 (ред., ДВ бр. 102 от 2009 г., в сила от 22.12.2009 г.) от ЗЗДН.

ОСЪЖДА С. А. К., ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на Софийския районен съд държавна такса в размер на **25 лв.** на основание чл. 11, ал. 2 ЗЗДН.

ОСЪЖДА С. А. К., ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на **А. С. К.**, ЕГН ***** чрез неговата майка и законен представител **Е. З. К.**, с ЕГН: ***** сумата от 625 лв. – разноски в производството съобразно

уважената част от молбата на основание чл. 11, ал. 2 ЗЗДН.

ОСЪЖДА Е. З. К., ЕГН: ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на **С. А. К.**, ЕГН ***** сумата от 450 лв. – разноси в производството съобразно отхвърлената част от молбата на основание чл. 11, ал. 3 (ред. ДВ, бр. 27 от 2005 г.) ЗЗДН.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в **7-дневен срок** от връчването му на страните, като издадената заповед подлежи на незабавно изпълнение на основание чл. 20 ЗЗДН.

Препис от настоящото решение да се изпрати на РУ на МВР по местоживее на нарушителя за сведение и изпълнение, съгласно чл. 21, ал. 1 ЗЗДН.

След влизане в сила на решението делото да се докладва за служебно издаване на изпълнителен лист.

Съдия при Софийски районен съд: _____